

Nr. **C/1798/M**
van het arrest

Nr. **2011/5239**
van het repertorium

Nr.
2011 CO 444
2011 PGA 1930
2011 VJ11 444
van de zaak

- wooncode
- kamerdecreet
- verbeuring vermogens-
voordelen

- **COIV**

afschrift vrij
van rechten
art. 280/2° Reg. W.

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

tegen

2370

zaakvoerder
geboren te) op
wonende te Antwerpen,
Belg

- J -
beklaagde

vertegenwoordigd door Mr. Enrico de Simone, advocaat
bij de balie van Antwerpen

2011 CO 444

2

Beklaagd van:1,

A.

Bij inbreuk op artikel 77bis §1bis en 5 en artikel 80 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals ingevoegd door de wet van 2 januari 2001 houdende sociale, budgettaire en andere bepalingen (BS 03.01.01), rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van de vreemdeling ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand door de verkoop, verhuur of ter beschikking stelling van kamers of enige andere ruimte met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren,

de feiten thans, ingevolge de wet van 10 augustus 2005 tot wijziging van diverse bepalingen met het oog op de versterking van de strijd tegen mensenhandel en mensensmokkel en tegen praktijken van huisjesmelkers (B.S. 02.09.2005) en waarbij de artikelen 433decies tot en met 433quinquiesdecies zijn ingevoegd in het strafwetboek, omschreven zijnde als volgt:

Bij inbreuk op artikel 433decies S.W., met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn/haar onwettige of precaire administratieve toestand of zijn/haar precaire sociale toestand door een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 S.W. bedoelde ruimte, verkocht, verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met name de hiernavolgende woongelegenheden aan de hierna vermelde personen:

I. van of omstreeks van 15 maart 2004 tot minstens op 27 juni 2005,

aan 1, een woongelegenheden op de eerste verdieping achteraan

II. van of omstreeks van 1 april 2004 tot 15 maart 2005,

aan , een woongelegenheden op de derde verdieping vooraan links

2011 CO 444

3

III. van of omstreeks van 1 maart 2002 tot minstens op 27 juni 2005,

aan , een woongelegenhed op de derde verdieping achteraan

IV. van 13 augustus 2004 tot minstens op 27 juni 2005,

aan , een woongelegenhed op de tweede verdieping achteraan

V. van 15 maart 2005 tot minstens op 27 juni 2005,

aan , een woongelegenhed op de derde verdieping vooraan rechts

B.

Bij inbreuk op artikel 17 van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers (BS 07.03.1997), een studentengemeenschapshuis of studentenkamers in het onroerend goed

gelegen te
gekadaastreerd als
met een oppervlakte van 66 m²

te verhuren of te hebben verhuurd welke niet beantwoorden aan de normen gesteld in de artikelen 4 en 8 van het decreet en/of niet beschikken over een geldig conformiteitsattest,

namelijk de hiernavolgende woongelegenheden aan de hierna vermelde personen:

I. van 1 april 2004 tot 15 maart 2005,

aan , een woongelegenhed F op de derde verdieping vooraan links

II. van 15 maart 2005 tot minstens op 27 juni 2005,

aan , een woongelegenhed G op de derde verdieping vooraan rechts

III. van of omstreeks van 1 maart 2002 tot minstens op 27 juni 2005,

aan , een woongelegenhed H op de derde verdieping achteraan

IV. van 1 december 2001 tot minstens op 27 juni 2005,

2011 CO 444

4

aan , een woongelegenhed D op de tweede verdieping vooraan

V. van 1 maart 2002 tot minstens op 27 juni 2005,

aan , een woongelegenhed C op de derde verdieping achteraan

VI. van 13 augustus 2004 tot minstens op 27 juni 2005,

aan , een woongelegenhed E op de tweede verdieping achteraan

C.

Bij inbreuk op artikel 20 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (BS 19.08.1997) een woning in het onroerend goed

gelegen te
gekadastréerd als
met een oppervlakte van 66 m²

als hoofdverblijfplaats te verhuren of te hebben verhuurd welke niet beantwoordt aan de normen gesteld door artikel 5 van het decreet en/of niet beschikt over een geldig conformiteitsattest,

namelijk:

van 15 maart 2004 tot minstens op 27 juni 2005,

aan , een woongelegenhed B op de eerste verdieping achteraan

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde door de bewaarder der Hypotheken eerste kantoor te Antwerpen, d.d. 4 november 2010 boek 57 deel T - 4 november 2010 - nr. 11840

eigendom toebehorende aan , krachtens een akte van openbare aankoop ontvangen of door , notaris te

thans toebehorende aan en samenwonende te ingevolge akte van aankoop d.d.

2011 CO 444

5

verleden door notaris

, notaris te

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld

- op 5 april 2011 door de beklaagde tegen alle beschikkingen

- op 5 april 2011 door het Openbaar Ministerie tegen alle beschikkingen op strafrechtelijk gebied

tegen het vonnis, op verzet tegen het verstekvonnis d.d. 22 september 2008, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 21 maart 2011 door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, dewelke als volgt heeft beslist:

VEROORDEELT:

- beklaagde, 1 , hoofdens:

- feit A tot een hoofdgevangenisstraf van EEN JAAR en tot een geldboete van DRIEDUIZEND EUR,
- feit B tot een geldboete van DUIZEND EUR,
- feit C tot een geldboete van VIJFHONDERD EUR,

Beveelt dat de tenuitvoerlegging van de hoofdgevangenisstraf en geldboeten uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van driemaal 25 EUR, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op driemaal 137,50 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het eerste vonnis zijnde 36,77 EUR, en deze van huidig vonnis op verzet, zijnde 314,33 EUR, daarin begrepen de kosten van de betekening van het vonnis bij verstek, het verstek te wijten zijnde aan beklaagde en tot een vergoeding van 31,28 EUR.

Zegt dat de geldboeten van 3.000 EUR, 1.000 EUR en 500 EUR, vermeerderd worden met 45 decimes, zodat die geldboeten respectievelijk 16.500 EUR, 5.500 EUR en 2.750 EUR bedraagt.

2011 CO 444

6

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor de geldboete van 3.000 euro, op twee maanden voor de geldboete van 1.000 euro en op één maand voor de geldboete van 500 euro;

Verklaart verbeurd de vermogensvoordelen, namelijk 25.792 euro (zie de vordering van het Openbaar Ministerie d.d. 20/3/2007), zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen cfr. artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek.

Wijst de vordering tot verbeuring van het onroerend goed af.

Gelet op het verstekvonnis d.d. 22 september 2008, gewezen door 1 rechter door de correctionele rechtbank van Antwerpen, kamer 1C, waarbij

beklaagde veroordeeld werd:

hoofdens:

- feit A: tot een hoofdgevangenisstraf van EEN JAAR en tot een geldboete van DRIEDUIZEND EUR;
- feit B: tot een geldboete van DUIZEND EUR;
- feit C: tot een geldboete van VIJFHONDERD EUR;

en waarbij hij werd verplicht tot het betalen van een bijdrage van 3 maal 25 EUR;

de geldboeten en de bijdragen vermeerderd werden met 45 decimes, zodat die geldboeten respectievelijk 16.500 EUR, 5.500 EUR en 2.750 EUR en die bijdragen 3 maal 137,50 EUR bedragen;

de vervangende gevangenisstraf voor de geldboeten werd bepaald op drie maanden voor de geldboete van 3.000 euro, op twee maanden voor de geldboete van 1.000 euro en op één maand voor de geldboete van 500 euro;

de beklaagde werd verwezen in de kosten van het geding begroot op 36,77 EUR;

hem tevens een vergoeding werd opgelegd van 29,30 EUR;

de vermogensvoordelen, namelijk 25.792 euro (zie de vordering van het Openbaar Ministerie d.d.

2011 CO 444

7

20/3/2007), verbeurd verklaard werden, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen cfr. artikel 42,3° en 43bis van het Strafwetboek.

de woning gelegen te _____ aan _____ gekadastreerd als _____ met een globale oppervlakte van 66 vierkante meter, verbeurd verklaard werd conform de vordering d.d.20/3/2007.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagde wordt gehoord in zijn middelen van verdediging ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd.

De neergelegde conclusie wordt in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen zijn regelmatig naar vorm en termijn en ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de nota van het Openbaar Ministerie d.d. 4.05.2011, dient de omschrijving van de feiten geactualiseerd, aangepast en aangevuld te worden als volgt:

- de aanvangsdatum van incriminatieperiode voor de tenlasteleggingen A., B. en C. dient bepaald op "15 maart 2005"
- de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen B. en C. dienen omschreven te worden als volgt:

"B.

2011 CO 444

8

Bij inbreuk op de artikelen 2, 17, 17bis en 17ter van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers zoals gewijzigd door de decreten van 19 maart 2004, 7 mei 2004, 7 juli 2006, 6 juni 2008 en 21 november 2008, een kamerwoning of een kamer in het hierna vermelde onroerende goed rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld met het oog op bewoning welke niet beantwoordt aan de vereisten gesteld in de artikelen 4, 6 en 7 van het decreet,

namelijk de hiernavolgende kamers

in het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als
met een oppervlakte van 66 m²

en thans eigendom van : en
namelijk

I. op 15.03.2005:

kamer F op de 3de verdieping vooraan links aan :

II. van 15.03.2005 tot 27.06.2005:

kamer G op de 3de verdieping vooraan rechts aan
:

III. van 15.03.2005 tot 27.06.2005:

kamer H op de 3de verdieping achteraan aan :

IV. van 15.03.2005 tot 27.06.2005:

kamer D op de 2de verdieping vooraan aan :

V. van 15.03.2005 tot 27.06.2005:

kamer C op de 1ste verdieping vooraan aan :

VI. van 15.03.2005 tot 27.06.2005:

kamer E op de 2de verdieping achteraan aan :

C.

Van 15.03.2005 tot 27.06.2005

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 6, 15, 20 §1, 20bis en 20ter van het decreet van 15 juli 1997

2011 CO 444

9

houdende de Vlaamse Wooncode, zoals gewijzigd door de decreten van 19 maart 2004, 7 mei 2004, 7 juli 2006 en 21 november 2008, als verhuurder een woning die niet voldoet aan de vereisten van artikel 5 rechtstreeks of via tussenpersoon te hebben verhuurd of ter beschikking te hebben gesteld met het oog op bewoning,

namelijk de woongelegenheden B op de 1ste verdieping achteraan, verhuurd aan
in het onroerend goed gelegen te

gekadastraerd als
met een oppervlakte van 66 m²

en thans eigendom van en "

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagde werd hiervan in kennis gesteld en heeft de gelegenheid gekregen zijn verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Voorafgaandelijk

a. Toepassing van het decreet van 7.07.2006 (inbreuken op het decreet houdende kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers van 4.02.1997)

Het oude art. 17 van het decreet van 4.02.1997 stelde strafbaar de verhuurder van een kamerwoning of kamers indien de kamerwoningen die werden verhuurd niet beantwoorden aan de in art. 4, 6 en 7 bedoelde normen en voorzag een geldboete van 100 euro tot 10.000 euro.

Ingevolge de wijzigingen van het decreet van 7.07.2006 gepubliceerd op 5.10.2006 en in werking getreden op 9.09.2007, is dit nog steeds strafbaar maar is de straf een gevangenisstraf van 6 maanden tot drie jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro.

Gezien de feiten dateren van voor de wijziging van het decreet en gezien het oudere decreet een mildere bestraffing voorziet, is op grond van art. 2 SW het oude art. 17 van het decreet van 4.02.1997 van toepassing op de feiten voorzien onder de tenlastelegging B.

2011 CO 444

10

b. Toepassing van het decreet van 7.07.2006
(inbreuken op het decreet houdende de Vlaamse
Wooncode)

Het oude art. 20 van het decreet van 15.07.1997 stelde strafbaar een woning die niet beantwoordde aan de vereisten van art. 5, en die werd verhuurd door een verhuurder of eventueel onderverhuurder zonder conformiteitsattest en zij werden gestraft met een geldboete van 100 euro tot 10.000 euro.

Ingevolge de wijziging bij decreet van 7.07.2006, gepubliceerd op 5.10.2006 en in werking getreden op 9.09.2007, is dit nog steeds strafbaar maar is de straf een gevangenisstraf van 6 maanden tot 3 jaar en een geldboete van 500 tot 25.000 euro.

Gezien de feiten dateren van voor de wijziging van het decreet en gezien het oudere decreet een mildere bestraffing voorziet, is op grond van art. 2 SW het oude art. 20 van het decreet van 15.07.1997 van toepassing op de feiten voorzien onder de tenlastelegging C.

c. Toepassing van de wet van 10.08.2005 (BS
2.09.2005, van toepassing op 12.09.2005)

De wet van 10.08.2005 tot wijzigingen van diverse bepalingen met het oog op de versterking van de strijd tegen mensensmokkel en tegen de praktijken van huisjesmelkers verscheen in het BS op 2.09.2005 en werd van kracht op 12.09.2005.

De art. 15 tot 19 van de wet van 10.08.2005 wat betreft de huisjesmelkerij werden ingevoegd in art. 433decies tot en met quinquiesdecies SW.

Art. 433decies SW heeft een ruimer toepassingsgebied dan het oude art. 77bis §1bis vreemdelingenwet, in de mate dat de persoon wiens bijzondere kwetsbare positie wordt misbruikt zowel een vreemdeling als een Belg kan zijn en dat er ook roerende goederen in de strafbaarstelling zijn opgenomen.

Voor het toepassingsgebied dient derhalve voor feiten die dateren van voor 12.09.2005 uitgegaan van de bepalingen van art. 77bis §1bis Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft de strafmaat verwijst het Hof naar het arrest van 17 maart 2010 van het Grondwettelijk Hof waarbij de strafmaat van het nieuwe artikel geacht wordt zwaarder te zijn zodat het oude art. 77bis van de Vreemdelingenwet dient te worden toegepast.

2. Ten gronde

2011 CO 444

11

Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagde aan de hem ten laste gelegde feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A., B. en C. zoals hiervoor omschreven bewezen gebleven.

Met betrekking tot de feiten sub A. blijkt dat de toestand van de aangetroffen personen die de kwestieuze kamers huurden precair was zowel administratief als sociaal. Allen waren niet in orde met hun verblijfsdocumenten. Sommigen genoten van een OCMW-uitkering, anderen hadden geen vast inkomen meer of zelfs geen inkomen en leefden van de goodwill van familie. Hieruit blijkt ontegensprekelijk hun onwettige of precaire administratieve en sociale toestand.

De onveilige en mensonwaardige toestand van het pand blijkt afdoende uit het strafdossier, meer bepaald uit de bevindingen van de wooninspectie op 15 maart 2005 en de begeleidende foto's. De gevraagde en betaalde huurprijzen doen blijken van een abnormaal profijt gelet op de erbarmelijke woonomstandigheden.

Het feit dat de bewoners zelf niet klagen is geen criterium noch schuldontlastend.

Met betrekking tot de feiten voorzien onder de tenlasteleggingen B. en C. is geen bijzonder opzet vereist en volstaat het dat beklaagde als eigenaar/verhuurder kennis moest hebben van de gebreken.

De gebreken zijn immers aan het pand inherente gebreken waarvoor de eigenaar dient in te staan omdat hij erop dient toe te zien dat de panden in orde blijven. Beklaagde kan zich er dan ook niet op beroepen dat hij geen kennis had van deze gebreken in de periode vóór het Besluit tot ongeschiktheid- en onbewoonbaarverklaring van de stad Antwerpen van 7.07.2005. Beklaagde moest als goede eigenaar kennis hebben van de gebrekkige toestand van het verhuurde pand en heeft desondanks wetens en willens verhuurd. Overigens beschikte beklaagde niet over een conformiteitsattest. Het verkrijgen van een conformiteitsattest was weliswaar geen constitutief bestanddeel doch was een element à décharge waaruit zou blijken dat de kamers/appartement voldeden aan de normen art. 4, 6 en 7 van het Kamerdecreet en art. 5 van het Woondecreet.

Bij controle op 5.12.2005 werd vastgesteld dat het pand niet meer bewoond was en dat beklaagde de intentie had om het pand te verkopen, hetgeen inmiddels is gebeurd.

2011 CO 444

12

De feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A., B. en C. zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts één straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagde,
- zijn gelijkaardige strafrechtelijke voorgaanden waaruit blijkt dat hij geen lering heeft getrokken uit vroegere veroordelingen,
- de omstandigheden en ernst van de feiten, die getuigen van een zucht naar illegaal geldgewin door het uitbuiten van mensen in een precaire situatie en het negeren van de woonvoorschriften,
- het verstrijken van de tijd sedert de feiten zonder dat er sprake is van het overschrijden van de redelijke termijn.

Daarom wordt de beklaagde bestraft met een gevangenisstraf van 1 jaar en een geldboete van 3.000 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Nu de beklaagde vroeger nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de gevangenisstraf volledig met uitstel en de geldboete deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald, om hem in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem ertoe aan te zetten de reglementering inzake woonvoorschriften stipt te respecteren.

Zowel de gevangenisstraf als de geldboete moeten de beklaagde ervan weerhouden in de toekomst dergelijke laakbare handelingen te stellen.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

Gezien de schriftelijke vordering van het Openbaar Ministerie van 20 maart 2007 (stuk 216) dient bij toepassing van art. 42,3° en art. 43bis SW de verbeurdverklaring van de vermogensvoordelen verworven ingevolge het verhuren van deze kamers/appartement te worden opgelegd weliswaar rekening houdend met de aangepaste incriminatieperiode. Deze verbeurdverklaring beteugelt de immorele geldzucht van de beklaagde. Om beklaagde te wijzen op de ernst van de feiten en als strenge verwittiging voor de toekomst dient deze verbeurdverklaring effectief te worden opgelegd.

2011 CO 444

13

Rekening houdend met de ontvangen huurgelden vanaf 15.03.2005, verklaart het Hof het bedrag van 4.085 euro verbeurd als volgt samengesteld:

- feiten voorzien onder de tenlastelegging B.I = 200 euro
- feiten voorzien onder de tenlastelegging B.II = 600 euro (3 m x 200 euro)
- feiten voorzien onder de tenlastelegging B.III = 525 euro (3 m x 175 euro)
- feiten voorzien onder de tenlastelegging B.IV = 660 euro (3 m x 220 euro)
- feiten voorzien onder de tenlastelegging B.V = 600 euro (3 m x 200 euro)
- feiten voorzien onder de tenlastelegging B.VI = 600 euro (3 m x 200 euro)
- feiten voorzien onder de tenlastelegging C. = 900 euro (3 m x 300 euro).

Het oude art. 77bis van de Vreemdelingenwet voorziet niet in de verplichte verbeuring van het onroerend goed noch in de facultatieve verbeuring op de tegenwaarde van het onroerend goed bij verkoop en dit in tegenstelling tot het nieuwe art. 433terdecies SW. Het Hof ziet geen reden om tot verbeuring over te gaan.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 25, 38, 40, 42, 43, 43bis, 65 strafwetboek
- 2, 4, 6, 7, 17, 17ter van het decreet van 4 februari 1997
- 1, 2, 5, 6, 15, 20, 20ter van het decreet van 15 juli 1997
- 77bis §1bis en 5, 80 van de wet van 15 december 1980
- 433decies van het strafwetboek
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998

- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 12 december 1950

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Wijzigt het bestreden vonnis;

Op strafrechtelijk gebied

Actualiseert de feiten en past en vult deze aan zoals hoger vermeld (pagina's 7-9);

Verklaart de beklaagde schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten A., B. en C. zoals geactualiseerd, aangepast en aangevuld;

Veroordeelt de beklaagde wegens deze vermengde feiten zoals geactualiseerd, aangepast en aangevuld tot

- een gevangenisstraf van EEN JAAR
- een geldboete van DRIEDUIZEND EURO te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op ZESTIENDUIZEND VIJFHONDERD EURO of een vervangende gevangenisstraf van NEGENTIG DAGEN;

Gelest het uitstel van de tenuitvoerlegging van de opgelegde gevangenisstraf gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden;

Gelast het uitstel van de tenuitvoerlegging van de opgelegde geldboete gedurende een termijn van DRIE JAAR vanaf heden voor een gedeelte van DUIZEND VIJFHONDERD EURO te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op ACHTDUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG EURO of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN, zodat gedeelte van DUIZEND VIJFHONDERD EURO te vermeerderen met 45 opdecimen en alzo gebracht op ACHTDUIZEND TWEEHONDERD VIJFTIG EURO of een vervangende gevangenisstraf van VIJFENVEERTIG DAGEN effectief blijft;

Verklaart verbeurd op grond van art. 42.3° en 43bis SW het bedrag van VIERDUIZEND VIJFENTACHTIG EURO (€ 4.085 euro), zijnde de illegale vermogensvoordelen;

Verplicht de beklaagde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag

2011 CO 444

15

te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Legt aan de veroordeelde een vergoeding op van EENENDERTIG EURO en ACHTENTWINTIG CENT;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagde tot de overige kosten van de strafvordering in beide aanleggen, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 383,39 euro, hierin begrepen de kosten van het verzet in eerste aanleg, waaronder deze van afschrift en betekening van het verstekvonnis, het verstek aan de beklaagde te wijten zijnde.

2011 CO 444

16

Dit arrest is gewezen te ANTWERPEN door het
HOF VAN BEROEP, TWAALFDE KAMER,
samengesteld uit

N. SNELDERS, Voorzitter,

L. KNAPEN, Raadsheer,

J. DAENEN, Raadsheer,

en op de openbare terechtzitting van

NEGEN NOVEMBER TWEEDEUZEND EN ELF

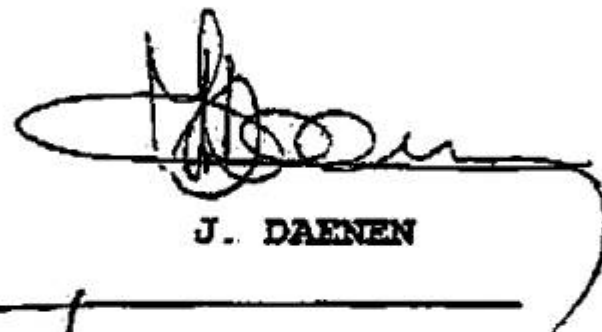
uitgesproken door Voorzitter N. SNELDERS,

in aanwezigheid van Advocaat-generaal L. DE MOT,

met bijstand van Griffier J. GEYSEMANS.

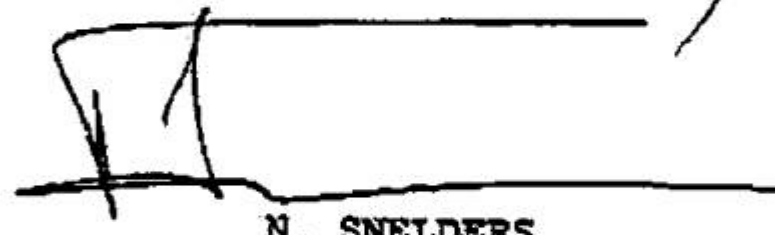
J. GEYSEMANS

J. DAENEN

L. KNAPEN

N. SNELDERS